Nr. 28. SOSNOWIEC, dnia 11 lipca 1937 roku. Rok IV.

DODATEK PARAFIALNY

Jednajcie prenumeratorów prasy katolickiej.

do TYGODNIKA „NIEDZIELA"
Parafii Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny.

Apostołem bądź, nietylko czytelnikiem.

Porządek nabożeństw

w Kościele Parafialnym Wnieb. Najśw. Marii Panny

Niedziela VIII po Zielonych Świętach (11 lipca).

g. 6. Prymaria z nauką — ks. kan. Jankowski.

g. 8. Msza św. z nauką — ks. kan. Jankowski.

g. 10 Suma — ks. Szpikowski, kazanie ks. — Łopaciński.

g. 12. Msza św. — ks. Łopaciński nauka — ks. Szpikowski.

g. 7. W kaplicy więziennej Msza św. z nauką — ks. Szpikowski.

g. 16. Nieszpory — ks. Szpikowski.

Od g. 18 dn. 10.VII do g. 18 dn. 17.VII dyżurnym — ks. Szpikowski, wicedyżurnym — ks. Łopaciński.

Kalendarzyk zebrań.

Niedziela dnia 11 lipca — godz. 17 Plenarne K. S. Mężów.

Poniedziałek dnia 12 lipca - godz. 19 Swietlica K. S. Mł. Żeńskiej.

Wtorek dnia 13 lipca — godz. 19 Swietlica K. S. Mł. Męskiej; godz. 19 Zebranie kandydatek K. S. Mł. Żeńskiej.

Sroda dnia 14 lipca — godz. 19 Swietlica K. S. Mł. Żeńskiej.

Czwartek dnia 15 lipca — godz. 17 Swietlica K.S. Kobiet,—godz. 18-19 Biblioteka Parafialna, — g. 19 Swietlica K. S. Mł. Męskiej i K. S. Mężów.

Piątek dnia 16 lipca — godz. 19 Swietlica K. S. Mł. Żeńskiej.

Sobota dnia 17 lipca — godz. 19 Swietlica K. S. Mężów i K. S. Mł. Męskiej.

Niedziela dnia 18 lipca — godz. 17 Plenarne K. S. Kobiet.

Komunikaty.

Kierownictwo K.S. Mężów i K.S. Mł. Męskiej przypominają, że w niedzielę dnia 11 lipca b. r. o godz. 8 rano odprawiona będzie Msza św. w intencji członków.

Wszyscy członkowie mają obowiązek wziąć udział w tym nabożeństwie i gremialnie przystąpić do Stołu Pańskiego.

Drodzy w Chrystusie Panu Parafianie.

Niedziela VIII po Świątkach (11 VIII)

I.

Niczego właściwie nie posiadamy tu na ziemi na własność bezwzględną. Ani majątku, ani zdrowia, ani życia! To wszystko dano nam tylko w dzierżawę, w krótkoterminowy zarząd, bez pisanego kontraktu. Bez obowiązku poprzedniego wypowiedzenia. Tak też każdej chwili możemy, usłyszeć rozkaz: „Oddaj liczbę włodarstwa twego"! Uważaj zatem byś był dobrym zarządcą, gotowym w każdej chwili przed Bogiem, zdawać sprawę ze swego gospodarzowania na ziemi. Oto pierwsza nauka dzisiejszej ewangelii.

II.

I wezwał pan włodarza i rzekł mu: Cóż słyszę o tobie. Oddaj włodarstwo, albowiem już włodarzyć nie będziesz. Zwykle chorobą, starością posyła nam wpierw zawezwanie, często jednakże nagle powołuje nas z włodarzowania ziemskiego. Po odwołaniu nas z ziemi czeka nas sąd: Cóż słyszę o tobie! Niestety tylko złe rzeczy. Doniesiono mi, żeś dobra me rozpraszał zamiast troskliwie nimi się opiekować! Sąd i śmierć są rzeczą najpewniejszą. Nikt się im nie umknie.

„Ja z króla koronę zemknę,
za włosy pod kosę go wemknę,
Choćby miał żelazne wrota,
nie ujdzie ze mną kłopota"!

Pewność śmierci i sądu to druga nauka ewangelii dzisiejszej.

III.

Synowie tego świata roztropniejsi są w rodzaju swoim nad syny światłości...

To wreszcie trzecia nauka.

Ludzie światowi, całkiem oddani światu i doczesności, bardzo chytrze i przebiegle biegają naokoło swoich interesów. Pod tym względem są wiele roztropniejsi, bo wyzyskują każdą najmniejszą sposobność, by cośkolwiek uzyskać lub zarobić! Inaczej jednakże postępujemy niestety my „synowie światłości".

Ileż u nas opieszałości! Ileż lenistwa i ślepoty duchowej w sprawach zbawienia. Od włodarza nie mamy uczyć się oszustwa i gałgaństwa. Ale mamy od niego uczyć się wytrwałości zapobiegliwości i przemyślności i stosować je w sprawach, którymi niebo się zyskuje.

Co on osiąga fałszowaniem i oszustwem, my starajmy się osięgnąć pielgrzymką, modlitwą, wzbudzeniem dobrej intencji, zdejmowaniem pobożnym kapelusza przed św. figurą, uczęszczaniem na msze św. nawet w dni powszednie, wspieranie bezrobotnych, odwiedzaniem chorych, pobożnym odprowadzaniem umarłych, na miejsce wiecznego spoczynku, a to wszystko zapewni ci przybytek wieczny.

Proboszcz.

Historia dzieła intronizacji.

„Błogosławić będę domom, gdzie obraz Serca mego będzie wystawiony i czczony". „Chcę, aby me Serce królowało". Słowa te wyrzeczone przez Chrystusa do św. Małgorzaty Maryi, zawierają w zawiązku całe dzieło Intronizacji. W ciągu dwóch wieków dzieło to rozwijało się zwolna, stopniowo.

20 go lipca 1865 r. nowicjuszki zakonu Nawiedzenia w Paray-le Monial (we Francji) z powodu imienin ich mistrzyni, Siostry Małgorzaty Marii, urządziły ołtarzyk, na którym umieściły obraz Przenajśw. Serca Jezusu. Najważniejszym czynem dnia tego było poświęcenie się Boskiemu Sercu, ułożone i przeczytane przez św. Małgorzatę Marię. Była to pierwsza Intronizacja Przen. Serca Jezusa, po której wiele innych nastąpiło. Powiedzieć można, że wszędzie, gdzie nabożeństwo do Przenajśw. Serca rozwijało się normalnie, używano jakiejś formy poświęcenia się Jemu, bądź to pojedyńczego, bądź zbiorowego.

Ponieważ Polska jest krajem, gdzie święto Serca Pana Jezusa najpierw wprowadzonem zostało, a to dla spełnienia żądania Chrystusa objawionego św. Małgorzacie Marii, aby święto Jego Serca obchodzonem było wszędzie w pierwszy piątek po oktawie Bożego Ciała, — jest nadzieja, że i w dziele Intronizacji nikomu wyprzedzić się nie da. Biskupi polscy, pierwsi uzyskując od Stolicy Apo-

stolskiej pozwolenie na obchodzenie tego święta, uprzedzili w tym nawet Francję, ojczyznę św. Małgorzaty Marii.

Intronizację w tej formie, jaka jest obecnie, zapoczęła się od 1907 r.

Ojciec św. Pius X nietylko pozwolił, lecz nakazał pewnemu zakonnikowi ze Zgromadzenia Najśw. Serca Jezusa i Marii, cudownie uleczonemu w Paray-le-Monial (O. Mateo Crawley-Boevey), aby poświęcił całe swe życie dziełu Intronizacji.

10-go marca 1911 roku Jego Świątobliwość Pius X-ty udzielił szczególnego błogosławieństwa kapłanom, szerzącym to dzieło.

W r. 1915 Benedykt XV napisał do O. Mateo list zachęcający. A na audiencji prywatnej w maju 1916 r. udzielonej temuż zakonnikowi, Jego Św. Benedykt XV-ty pobudzał go do gorliwej pracy w szerzeniu Intronizacji następnymi słowy: „Idź, ojcze, i trwaj niezmordowanie w głoszeniu tej jakby nowej krucjaty miłości we wszystkich częściach świata. Napotkasz trudności, zapewne już je napotkałeś, bo są one udziałem każdego wielkiego przedsięwzięcia. Mów jednak wszystkim, że Papież chce aby to dzieło zbawienne szerzyło się po całym świecie dla dobra społeczeństw obecnych“.

W r. 1915 dzieło Intronizacji zostało potwierdzone i polecone przez 210-ciu biskupów, arcybiskupów i kardynałów. Od tego czasu aprobaty i zachęty znacznie się pomnożyły.

(d. c. n.)

Rodziny w parafii.

(Dokończenie).

Często przychodzi do rodziny cierpienie w rozmaitej formie, w rozmaitych czasach. Niema rodziny, któraby nie była doświadczona krzyżem. Im więcej się będzie Bogu podobała, tem ją więcej będzie doświadczał.

Można się nieraz zdumiewać, jak Pan Bóg doświadcza dobre rodziny. Choroba, śmierć jakieś nieszczęście — to stali goście, a jednak nie załamują chrześcijańskiej rodziny; przeciwnie utwierdzają wiarę, wzmacniają cierpliwość, podnoszą w górę duchowo. Ile to kosztuje, ile walki ze sobą ile szamotania się wewnętrznego! Krzyż zawsze krzyżem, nasze serca zawsze cierpienia odczuwają. Chodzi o to, aby się poddać woli Bożej, ażeby choć drżącemi od bólu wargami, zbolałem sercem szeptać: „Twoja święta wola niech się stanie“.

I tu pomaga wiara święta, pomaga kościół i życie parafialne. Wszak w kościele na każdym miejscu krzyż, a ukrzyżowany Zbawiciel ofiaruje Swojemu Ojcu Przedwiecznemu, toć to pociecha w cierpieniu. Kiedy jeszcze ciężko, idzie się do kratek konfesjonału, oczyści się duszę wzmocni się łaskę. Idzie się po Chleb mocnych, odchodzi się z siłą i pogodą od Stołu Pańskiego. Idzie się do kapłana Chrystusowego, a ten będzie mówił o cierpieniu, ofierze, a słowa proste, znane, będą balsamem Smutnego Serca. Rodzina chrześcijańska nie podda się rozpaczy, nie miota bluźnierstw, nie szuka sposobu skrócenia nagle, ale łączy swe cierpienia z cierpieniami Zbawiciela, pogodnie je znosi, czerpie soki z wiary.

I tak zawsze Kościół znajdzie lekarstwo na wszystkie trudności, da odpowiedź na wszystkie wątpliwości. A im rodzina więcej wrośnięta w Kościół, im więcej pije z jego źródeł, ciągnie z jego soków, tem lepiej dla niej, tem silniejsza, zdrowsza, tem więcej Boża. Przeciwnie — te rodziny, które nie budują na kościele jako na fundamencie, nie biorą życia z kościoła, są kruche, nieszczęśliwe, pełne wątpliwości i bólu; nie wiedzą poco i naco żyją, nie mają podstaw życiowych, nie mają życia uporządkowanego. Chrystus, którego podaje Kościół, jest dla wszystkich Światłem, drogą, żywotem.

Ks. T. J.

Padnijmy na twarz.

Padnijmy na twarz, uderzmy czołem,
Tu chrześcijanie, zebrani społem,
Z pokorą szczerą, płaczem i wiarą,
Przed Zbawiciela straszną ofiarą.

Błagamy Ciebie, Jezu nasz drogi,
Wysłuchaj modły, udziel czas błogi,
Błogosław: nasze domostwo całe,
Urodzaj w polu, plony niemałe.

Daj zdrowie, miłość pokój i zgodę,
A duszom w czyścu błogą ochłodę;
Niech dobroć Twoja wszystkich obdarza
Przez tę ofiarę świętą ołtarza.

Padamy na twarz: Tyś miłosierny,
Jezu najsłodszy, w chwale niezmierny
Przyjm nas w opiekę, skłoń Serce Twoje,
Przytul strapionych pod skrzydła Swoje.

O dobry Jezu, błagamy Ciebie:
Udziel nam łaski, w każdej potrzebie,
Daj tu na ziemi Ciebie miłować,
A w niebie wiecznie z Tobą królować.

Związek małżeński zawarli:

Dnia 4. VII. 1937 r. Mieczysław Wojtulewicz z Zofią Kijańską.

Zygmunt Piątkowski z Eleonorą Rudnicką.

Bolesław Skipirzepa z Wandą Jackowską.

Marian Majewski z Otolią Robak.

Zmarli:

Dnia 27. VI. 1937 r. Adolf Papierek lat 67.

Czesław Chmurzyński lat 25.

Dnia 28.VI. Helena Matusiak lat 25.

Józef Wałek lat 66.

Dnia 29. VI. Maria z Majów Soczówka lat 37.

Dnia 30.VI. Katarzyna z Polaków Pasek lat 59.

Dnia 2.VII. Stefan Chojnacki lat 27.

Rocznice zgonów:

Dnia 13. VII. 1937 r. Jan Sojda lat 86.

Dnia 14.VII. Roman Chatys lat 22.

Julia z Hrabiów I v. Dygacz II v. Wiśniewska lat 61.

Dnia 17.VII. Maria z Mroczkowskich Zatorska lat 62.

Stanisław Żurek lat 49.

Związek małżeński zamierzają zawrzeć następujące osoby:

Wacław Kapuścik, k. z Marianną Piszczyk, p. Rudna 36, zap. 3.

Zygmunt Jans, wd. Dąleka 22 z Heleną Dyląg, p. ze Starego Sielca zap. 2.

Jan Kiwerski, k. 3 Maja 1 z Zofią Jordan, p. z Zatocza, a przed tym z Sosnowca Dekerta 6, zap. 2.

Roman Korek, k. Wysoka 19 z Martą Rimplerówną, p. ze Starego Sielca zap. 2.

Józef Głucz, k. Mościckiego 35 a z Józefą Słodówną, p. Sienkiewicza 19, zap. 2.

Ryszard Salwa, k. Chmielna 6 z Janiną Olaszewską, p. Ciasna 19, zap. 2.

Chrzest św. przyjęli, stając się dziećmi Bożymi:

Alfred Jan Szwed
Alicja Zofia Kurek
Witold Ryszard Kawala
Mieczysław Marian Bortnowski
Stanisław Mirosław Cieślik
Bogumił Grabowski
Emil Stanisław Tutaj
Wanda Zofia Gruchała
Bernard Bolesław Kuboń.

Redaktor: Ks. Teofil Jankowski. — **Wydawca:** Sekretariat Parafii Wniebowzięcia N. M. P. w Sosnowcu

Sosnowieckie Zakłady Graficzne Sp. z. o. o. Sosnowiec, Warszawska 8, tel. 626-98